

"COSUN IS GIGANTISCH SOLIDE"

Kees Trouw

"Ik zit in de ledenraad om de belangen van dit gebied te vertegenwoordigen. We zijn daar om voor de bietenteler de hoogst mogelijke bietenprijs boven water te tillen", zegt Kees Trouw. Kees is voorzitter van de kring West-Brabant/Zuid-Hollandse Eilanden.

De pijn van de lage bietenprijs was in de kring over het algemeen snel verwerkt, zegt Kees, terugkijkend op het afgelopen jaar. Het hoort er een beetje bij. Bovendien: een nieuwe ronde, nieuwe kansen. "De leden reageerden realistisch. Niemand was verrast. Wie dat wel was, heeft behoorlijk zitten slapen, want we zijn voortdurend goed bijgepraat over de ontwikkelingen op de suikermarkt. De stemming viel dus mee. Bij sommigen zal het gescheeld hebben dat via een andere kant (de aardappelen en de uien) ook geld binnenkwam", vertelt hij. De toekomst ziet hij vol vertrouwen tegemoet. "Cosun is wereldwijd dan wel een kleine speler, maar gigantisch solide. We hebben in de voorgaande jaren bewust

geld opzij gezet om ook in tijden van nood solide te kunnen zijn. Die investeringen in de dochterbedrijven: dat is boerengeld. Het is spaarpot en verzekering", zegt hij. "Die toegevoegde waarde in de bietenprijs moeten we vooral zo zien te houden. Daarvoor moet dan wel het rendement op peil blijven."

Langdurige relaties

Kees heeft een akkerbouwbedrijf van 160 hectare in polder De Quack, gemeente Hellevoetsluis. Hij teelt fritesaardappelen (55 ha.), bieten (14 ha.), graan (80 ha.) en uien (11 ha.). De aardappelen zijn voor Farm Frites, al bijna vijftig jaar. De vader van Kees was begin jaren '70 een van de eersten die gingen telen voor Farm Frites-oprichter en collega-akkerbouwer Gerrit

de Bruijne. Kees teelt zijn aardappelen in samenwerking met een collega. Ook die relatie heeft een lange historie. Hun beider vaders werkten ook al samen. Kees zit in maatschap met zijn zoons Johan en Lars. Beiden studeren aan de Hogeschool Rotterdam respectievelijk International Business en Management & Marketing. Of ze het bedrijf overnemen is nog niet bekend. "Ga eerst de wereld verkennen. Verbreed je horizon. De boerderij overnemen kan daarna altijd nog. Misschien zetten we er tegen die tijd wel een bedrijfsleider op. Dat zien we dan wel", redeneert Kees. "Bovendien: Ik ben 54 en nog lang niet van plan om te stoppen." Zijn bedrijf is inmiddels wel zo georganiseerd, dat hij het werk in zijn eentje afkan. Een vaste medewerker

inzetten lukte niet. "De arbeidsfilm was niet goed rond te rekenen."

Water

De grond bij Kees is 50% afslibbaar. Bieten telen is geen probleem. Met een oogst van gemiddeld 100 ton per hectare en 17,8% suiker behoorde hij tot de fortuinlijkere telers van het afgelopen jaar. Van de droogte heeft hij geen last gehad. "We zitten op het laagste waterafvoerpunt van de grote rivieren. De polder ligt onder zeeniveau. Zoet water voor beregening was er volop." Prettige bijkomstigheid is dat het havengebied van Rotterdam altijd een zeer grote zoetwaterbuffering heeft voor de industrie. Dat is een extra garantie. Kees: "Het enige probleem in dit gebied is dat hier de koude Noordzee-lucht botst op de warmere lucht boven land. Dat kan in het voorjaar soms voor flinke hoosbuien zorgen. Vorig jaar zorgde dat voor veel wateroverlast." Kees zaait relatief laat, meestal eind maart. De laatste zijn dit jaar gezaaid op 2 april. Leveren doet hij in oktober en januari. Hij teelt ieder jaar andere rassen. Zijn raskeuze is mede afhankelijk van het levermoment van de bieten. "Je hebt vroege en late rassen. Als je alleen naar de financiële opbrengst kijkt, heb je kans dat je een verkeerde afweging maakt. Soms kom je met een ras met minder kilo's, maar meer zoet per saldo beter uit", stelt hij.

Insecten

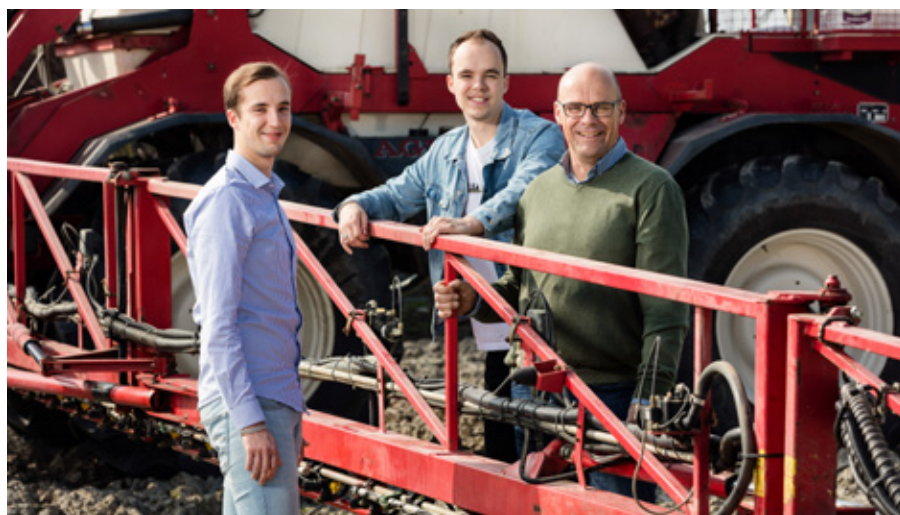
De bietenteelt wordt er door de afschaffing van de neonicotinoïden de komende jaren niet eenvoudiger op, verwacht Kees. "De echte uitdaging zit in het maken van de juiste afweging bij de bestrijding. Dat wordt nog een hele kunst. Insectenherkenning wordt belangrijker. Onbegrijpelijk dat die neonics in gepilleerd zaad zijn verboden. Er zijn totaal geen steekhoudende argumenten voor zo'n verbod. Zo wordt het paard achter de wagen gespannen, want je moet nu spuiten om te bestrijden.

Het werkt contraproductief en is slecht voor ons imago. Het is politiek mooie sier maken ten koste van de akkerbouw."

Kees verwacht dat er nog wel meer insecticiden zullen verdwijnen.

Wispelturige overheid

Dat de overheid het de akkerbouw niet altijd even gemakkelijk maakt, illustreren ook de manco's in het kringloopbeleid. "In 100 ton bieten zit 80 kilo fosfaat. Dat zou je in de mineralenboekhouding moeten kunnen verrekenen met de aanvoer van Betacal. Maar dat mag niet."

Kees Trouw en zijn zoons Lars (l) en Johan (midden)

Voor maximale werkbaarheid voor de kringloop is ook meer flexibiliteit in de wetgeving nodig, stelt Kees. "Om spuiwater optimaal te kunnen benutten bij het uitrijden van mest moet je al half januari kunnen beginnen. Dat mag nu niet. Hierdoor is de tijd tekort om die mogelijkheid goed te benutten." Ook de wispelturigheid en de 'sco-ringsdrift' in de politiek maken het de akkerbouw soms onnodig lastig, vindt Kees. Soms ontbreekt bijvoorbeeld de techniek om snel het gewenste resultaat te kunnen boeken, zegt hij. Soms ook zijn er wel technieken, maar zijn ze niet efficiënt of onvoldoende praktijkrijp, zoals bij precisielandbouw. Kees: "De wil om te veranderen is er, maar het moet wel

op een verantwoorde manier kunnen plaatsvinden."

Lastig parket

Als akkerbouwer zit je politiek soms in een zeer lastig parket, gaat hij verder. "Er worden je zaken aangerekend waar je geen invloed op hebt. Neem de achterwaartse vervuiling van het oppervlaktewater met fosfaten. Dat zijn fosfaten die vrijkomen uit de natuur. Daar wordt de akkerbouw op afgerekend. Ook al is die niet uit de sector afkomstig en kun je er niets tegen doen."

Soms is de akkerbouw ook slachtoffer van haar eigen verleden, vervolgt hij. "In het oppervlaktewater worden nog steeds stoffen gevonden van middelen die dertig jaar geleden zijn gebruikt. Je wordt dan afgerekend op het feit dat er te hoge concentraties zijn gemeten. Vervolgens wordt er dan een direct verband gelegd met een illegaal gebruik van die middelen nu." Kees, net begonnen aan zijn vierde termijn in het algemeen bestuur van Waterschap Hollandse Delta: "Men heeft nog te vaak het idee dat een boer 'maar wat doet'. Daarom is het ook zo belangrijk dat er praktiserende boeren in zo'n bestuur zitten."

Ton Schönwetter